

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Actorvm Ecclesiae Mediolanensis, Pars Tertia - In Qva, Liber Memorialis Ad
populum Ciuitatis, & Dioecesis Mediolanensis, A Beato Carolo Borromaeo
Titvli Sanctae Praxedis compositus continetur

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Collegia Mediolani constituta. cap. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10502

In laicorum familia, quacumque dignitate illi essent, neminem maxime presbyterum, ita esse permisit; quod sepe antea non sine magno sacrificio contemptu fiebat; ut vlo modo in famulatu esse videretur. Hæc attigisse breuiter sufficiat; vt huius generis speciem saltem quandam exhiberemus. Quæ quidem disciplina, litteris adiunctis, alijsque nonnullis tuendæ dignitatis adiumentis, de quibus exponemus; ad existimationem, grauitatemque cleri pene abiectionem erigendā magnopere valuit; qui quidem non exiguis fuit inter alios Caroli laborum fructus; ex quo multa populis salutaria extiterunt, nam, ut in officio clericos cōtinuit; iuste que puniuit delinquentes; ita bonis benignissime fauit; & vniuersi ordinis existimationem studiose defendit. Honoris insignia libenter tribuit cappas, vt dicimus, rubeas canonicorum ecclesiæ maioris confirmari curauit: ceteris canoniciis, quas appellant Almutias, Præpositisque alias cappas tribuit. Prothonotarios, quod non ita passim creandos existimauit, tum ad eandem pertinuit dignitatem; tum etiam ad imane studium honoris in quibusdam compremendum. Facultates etiam, vt ad vitæ clericalis decentiam cuique pro loci conditione essent, attente curauit.

Collegia
Mediolani
constituta ·
Cap xxxij.

Collegia constituit plura, quæ virtutū essent, q[uo]d ecclesiæ; immo & reipublicæ ipsius seminaria: vbi vita more cœnobiorum ageretur, probe namq[ue] nouerat, quid valeret educatio. diximus de collegio nationum finitimarum. de nobilium adolescentium alio tetigimus; quos litteris, christianisque moribus, accuratissime instituendos curabat; ut ex ijs probos, litteratosque viros reipublicæ subministraret: quod quidem exteri multi, nobilissimique adolescentes cupide mittebantur. quos, quoniam fidei

suæ Carolus commendatos sciebat; & spectatissimos sacerdotes eorum gubernationi præficiebat; & ciues optimos rerum familiarium curæ. tum ipse sepius inuisens, accurate de rebus omnibus percutetabatur; omnia cognoscebat; Eucharistia, verbis diuinis pascebat. Sed de collegijs dicamus cleri sui. In ecclesiæ seminario proprio appellato, quod iamque ab initio per Ormanetum constituerat; clericos Mediolanenses ad centum quadraginta solebat alere: & ecclesiastica disciplina; tum litteris, & humanioribus, & philosophicis, & diuinis, pro cuiusque captu instituere. ad tantum numerum sustentandum, paulatim idoneas facultates beneficiorum, quæ simplicia dicuntur, prout possessoribus vacarent, ex varijs locis, vbi ex minime essent necessariæ, varijs temporibus attribuit; & alias Apostolica in primis auctoritate comparauit, ad aureorū nummum circiter sex millia annua. facilitioribus litteris domi erudiri; grauiorum vero studiorum caufsa Braudensis collegij magistros adire constituit: quorum scholas, vel ad hanc rem vnam fundauerat. Quæ ad conformandos mores; ad mentem religione, sanctitateque imbuendam; saecorum disciplinam descendam; administrandæ ecclesiæ facultatem comparandam, valebant; ijs exerceri iusfit. clerici nihil facultate non impetrata facere; ne abire quidem e conspectu binos exire domo: ordine, modesteque ire; tum vestitu nulla parte fordido, vel indecoro. probati homines sacri, die nocteque suo quisque muneri, assidere: domo simule exentes comitari: Praefectus litterarum perpetuo doctrinæ studia, progressionesque vrgere; disputationibus, concertationibusque litterarijs occupatos habere: Rector loci, grauius presbyter omnia moderari; sacramentorum usum, frequentiamque cura-

O O 4 re;

re; frequenti exercitatione, communicationeq; rerum spiritualium, diuinorumque, ad solidam religionis praestantiam, sensusq; sanctissimos perduere. Carolus ipse saepenumero adibat: audiebat pie declamates: intererat disputationibus: aderat diuinis res inter se conferrentibus: singillatim cognoscebat vniuersitatisq; mores, litterarumq; progressiones, statim praesertim temporibus erat, presentis, eum de eruditione periculū fieri; & vniuersitatisque conditione, moribusque diligenter examinatis; qui ecclesiā vniū esse possint, dijudicari solet. Huius disciplinæ instituta fuse descripta, nondum plene recognouerat, probaueratve, cum ex hac vita migravit. Clericos indole atq; ingenio ad ecclesiastica munera, quantū fieri posset, aptissimos recipi curabat ætate vero annorum circiter XVIII. ne vel propter maiorem ætatem, ad scientiarum integra studia minus apti; vel ob minorem, loco diutius oneri essent. facile quoque ex vicis, locisque, vbi litterarum magistri ferre non haberetur. quæ ita tenebat, ut iusta de causa tamen sententiam semper mutandam putaret. Ut quisque, eiusve parentes essent à facultatibus instructi; ita quod in annos singulos penderent sumptus causâ, constituebat. qui sumptum integrum non soluerent, eos adhibere sponsorem iubebat; qui quod ob inopiam remissum esset, soluere promitteret; si clericus ecclesiā Mediolanensi postea noluisset inferuire, exteris fere non admisit; aut ita, si sumptui integræ satisfaicerent. Hæc primo collegia, clericorum societatis IESV cura, operaque instituit. postea cum Mediolanenses clerici multi eis successuerint, alij quoq; eadē disciplina instituti essent, eos adhibuit. Qui clerici vel ætate iam confirmata, vel hebeti ingenio ad studiū disciplinariū cursū minime apti videbatur; eos alio loco latrīo litteris.

doctrina sacramentorū, & ea facultas te, quæ in cognitione peccatorū, castaque tuenda conscientia versatur, instituit erudiri, numero fere sexaginta. Sed aliud collegiū itidē quasi parochorū seminarium habuit; in quo minori numero, homines ætate media, propiori ad parochias administrandas studio instituerentur.

His collegijs, adiuncta Oblato-
rum sodalitate, magnum sibi Caro-
lus ecclesiæ administrandæ subsidiū
comparauit. Ex eiusmodi enim semi-
narijs, quasi arbores pubescentes, al-
lias, alio transferens, ut opus esse ani-
maduerterat; agrum suum bene con-
sistum, vberemque reddebat. extra
collegia quoque, multi Braidenſis
gymnasij bono vtentes, Theologi c-
uasere. exteri præterea eadem com-
moditate vñi; optimaque deinde Ca-
roli administratione, tum auditoria
te etiam initati, sese ecclesiæ Medio-
lanensi addixerunt. Ex omnibus item
partibus ille studiose homines addu-
cere solebat doctrinæ, moribusque
probatis; quos in ecclesia sua varie,
pro eo quod opus esse videretur, di-
sponebat: eū in suis retinendis contra,
vel tenacitatē quandā adhiberet.
Ita fecerat, ut in præcipuis dioecesis
locis, aut ecclesijs insignioribns, vi-
ros graues Theologos, vel iuris ca-
nonici peritos plurimos; & in cano-
nicorum singulis collegijs, Tridentini
præsertim canonis auctoritatē se-
eetus, Theologos haberet. Regulares
quoq; homines quamplurimos adiu-
tores quarebat. Societas IESV co-
stituit cœnobia duo primū ad ecclæ-
iam S. Fidelis, alterum collegiū sive
Braidense; ea conditione in perpetuū firmata; ut in eo logica, philoso-
phia, theologia, rhetorica, gramicis,
linguarū græcis, & hebraicæ scho-
las apertas haberent, ad totius iuuen-
tutis prouincia Mediolanensis, &
clericorum in primis honestissimum
fructum. ad eā tem; loco, ut superius

De inerem
tis cleri, stu
dijque eius
dem littora
rijs.
Cap. xxxiv.